

Merry Christmas

Posted At : November 19, 2010 9:22 PM | Posted By : Laurens

Related Categories: Vooruitgang, Vervelend, Verkenning

Merry Christmas! Zaterdag 13 november was de christmas pageant, wat betekent dat Father Christmas de stad binnengereden wordt in een fraaie optocht. Die gebeurtenis geldt als het officiële begin van de festive season. We zijn niet gaan kijken omdat het veel te koud was, maar het was live op tv. Ze hebben hier natuurlijk geen sinterklaas, dus het kan allemaal wat eerder. Maar om je nou 'festive' te gaan zitten voelen half november vanwege kerst gaat mij toch iets te ver.

's Middags kwamen Connie en Chris langs om te lunchen en Amarula te proeven, dat vond ik een stuk gezelliger!

Zondag heb ik weer gefietst, weliswaar nog maar 35 km maar die hellingen liegen er niet om. Op technisch gebied is het me eindelijk gelukt om het draadloze netwerk te verlengen met behulp van een oude router (het signaal was zwak in de werkkamer en nu niet meer) en ik heb getest dat het overlijden van mijn Squeezebox komt door een kapot netwerkkaartje. Ik heb nieuwe besteld op internet en hopelijk kunnen die mijn geliefde muziekapparaat reanimeren!

In de middag hebben we weer een huisje gekeken en Connie en Chris daar ontmoet. Zij opperden ergens te gaan eten en dat was heel erg leuk. Gelukkig gedroegen de kinderen zich daarbij ook goed, dat is toch afwachten.

Ik ben trots op Karla, ze is nu begonnen na te bellen naar bedrijven die een sollicitatiebrief van haar hebben gehad. Ik ben bezig geweest om mijn cv iets minder technisch te maken. Hij moest zo technisch mogelijk voor de visumaanvraag, maar ik merk nu dat het tegen me werkt.

Julian is begonnen aan twee nieuwe hoektanden en twee kiezen! Hij had acht tanden toen hij acht maanden was, en straks dus twaalf bij twaalf maanden!

Op dinsdag had ik weer een gesprek met Arthur, de Nederlandse recruiter (werver). Hij had geen concrete banen maar wel een hoop inspirerende tips, dus ik ben blij met het gesprek. Na afloop zijn we gaan lunchen op Mt Lofty, elke keer weer leuk. De wijnranken onderweg zijn nu behoorlijk groen, toen we hier kwamen waren ze nog kaal.

Op woensdag hebben we eigenlijk niks gedaan. Ik heb zo ongeveer een halve dag besteed aan het aanpassen van mijn cv, een half uurtje werk tenzij je in een dierentuin woont waar twee wezentjes alles proberen om te gooien, vies te maken, kapot te trekken of lawaai te maken. Op zulke momenten wens ik dat ze morgen vijf zijn. 's Middags heb ik gefietst, 45 km met stijgingspercentages van 16! En dan heb ik niet eens een bergverzet... (met een bergverzet kun je bergen verzetten). Ik was al blij dat ik boven kwam zonder afstappen. Maar wel lekker hoor, en een mooie omgeving. Ik moest eraan denken hoe verwend wij zijn. Ik fiets in Australië en in plaats van dat ik denk: "wauw, Au-stra-lie-je!" denk ik: doet me een beetje denken aan toen we mountain bikes hadden gehuurd op Zanzibar.

Op donderdag kreeg ik te horen dat ik afgewezen ben na het gesprek van afgelopen donderdag. Wel jammer, het was een leuk gesprek en een leuk bedrijf. Wel was het een beetje een long shot, ik zit momenteel een beetje buiten mijn gebied te vissen. Ik had ook een nieuw gesprek voor iets vergelijkbaars, ik vond dat dat gesprek erg goed ging. Na afloop zijn Karla en ik lekker zonder kinderen een burger gaan eten in een pub. Daarna zijn we over The Parade gelopen, een leuke straat met zoals dat heet trendy winkels. Dat betekent dat het leuk is om te kijken maar dat je er niks koopt.

's Avonds heeft Karla doorgebracht met voorbereiden van haar eerste gesprek! Al dat geschrijf leidt gelukkig toch ergens toe.

Op vrijdag zijn we naar Blackwood gegaan voor het gesprek van Karla. Ze vond dat het wel goed ging, ze kwam goed uit haar woorden. Dat is erg prettig, want dat is altijd haar grootste zorg. Dat kan ze dus, en dat is fijn om te weten voor volgende pogingen als dit niks wordt. Dat zou ze overigens niet zo erg vinden want het is een heel klein kantoor waar ze vrij veel alleen zou zijn. Maar in dit stadium zijn we blij met iedereen die ons wil hebben. Ondertussen kreeg ik bericht dat iemand anders uitgenodigd wordt voor de vervolgronde. Ik was enorm teleurgesteld en had een beetje een wrang gevoel, want ik heb voor de emigratie en de bijbehorende skills assessment mijn cv zo technisch mogelijk gemaakt en nu krijg ik te horen dat ik te technisch ben. Maar tegelijkertijd snap ik ook wel dat ze mij niet nemen. De baan zou inhouden dat ik de account manager zou worden van hun verreweg belangrijkste klant, Mitsubishi. Leek me geweldig, maar mijn te technische cv gooit dus roet in het eten. Als ik nou mijn minder technische maar eerder had gemaakt, dan had ik volgens mij een betere kans gehad. Balen dus.

Reece, mijn recruiter, is wel een heel goede vent vind ik. Hij wil me echt aan het werk hebben en we gaan nu iets anders proberen. Ik heb tot nu toe werk geprobeerd te krijgen dat niet echt in het verlengde ligt van wat ik gedaan heb, maar meer waar ik naartoe zou willen. Dat lijkt dus niet te lukken. Het lijkt wel het echte leven: je kunt de weg niet zomaar afsnijden.

Nu gaat hij me voorstellen bij wat meer technische rollen, weer programmeren dus maar wel met wat meer klantcontact. Zo kan ik via via toch wat meer die kant op. Om eerlijk te zijn vind ik dat prima. Als je maar ergens binnen bent, dan is het veel makkelijker om je carrière bij te sturen dan wanneer je werkloos bent. En ik vind ook dat we dan pas van een geslaagde emigratie kunnen spreken. Ik ben dus weer vol goede moed. Iedereen zegt ook wel dat je gewoon in aantallen moet denken. Hoe meer gesprekken, hoe groter de kans dat iemand je aanneemt. Komt allemaal echt goed, verzekert men ons. Maar wij moeten het doen...

Na afloop zijn we wat gaan rijden omdat de kinderen slaap nodig hadden (en Tristan weigert thuis te slapen overdag). We zijn in Clarendon gaan lunchen, heerlijke pizza en prachtig uitzicht. Na een tijdje werden we aangesproken door een erg aardige vent uit Adelaide en zijn vriendin. Hij was van oorsprong Zuid-Afrikaan en herkende ons Nederlands. Zij was Amerikaanse. We hebben een hele tijd met ze zitten kleppen, heel gezellig. Na afloop zijn we (na een tussenstop thuis) naar de golfclub gegaan. We hadden niet zoveel zin, we waren alle vier wel moe van de bewogen week. Maar het was weer heel gezellig. Lekker ouwehoeren met de barman en met Peter en Jill, die met zoon en twee schoondochters (ze hebben nog meer zoons, harems zijn hier niet gebruikelijk) bij ons aan tafel kwamen zitten. Weer leuk gekletst en de jochies gingen erg goed.

[Bekijk foto's](#)